

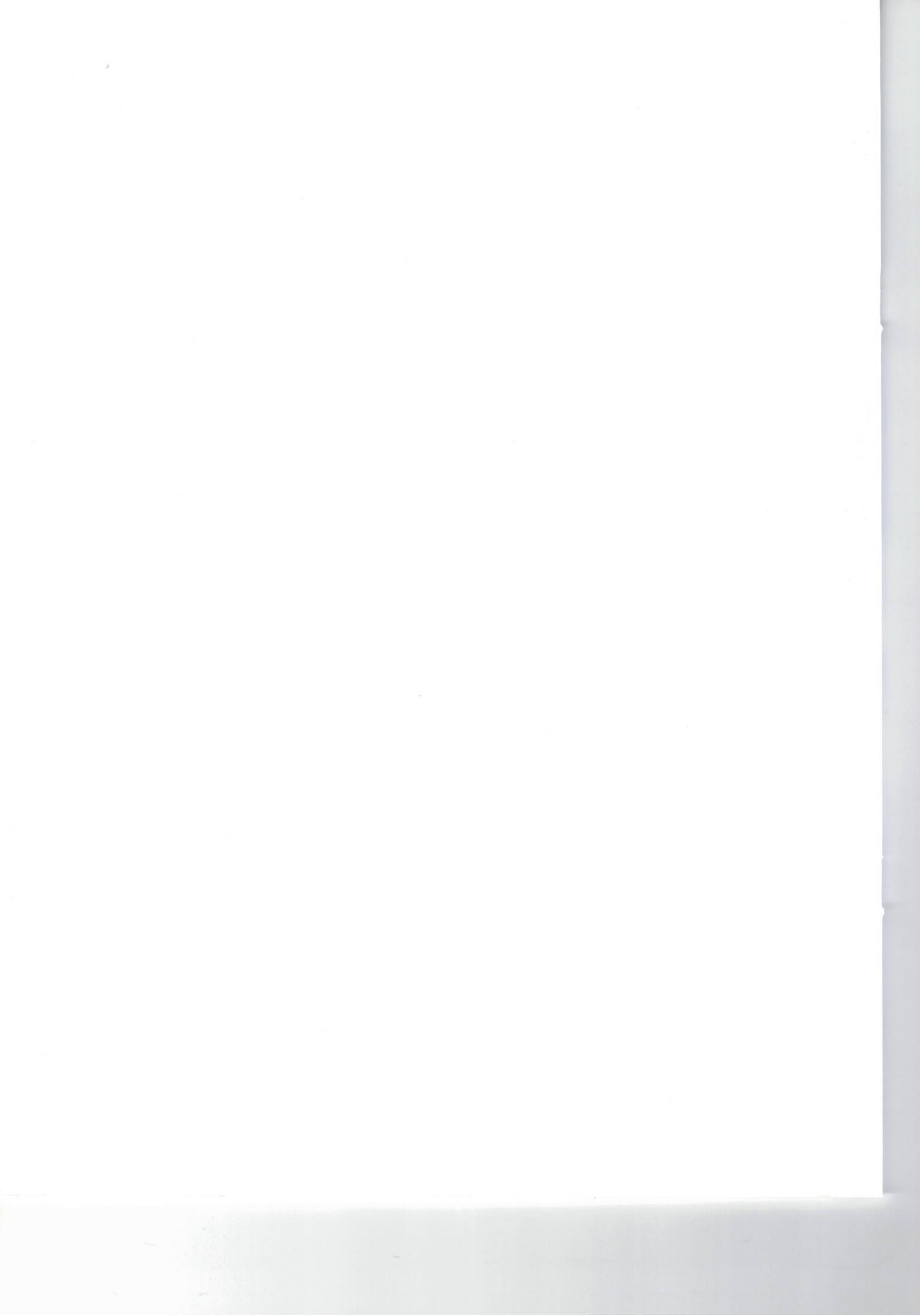
ŞTEFAN LAIU
NICOLETA TĂRĂNTUŞ

Stihuri jucăușe

Iași, 2017

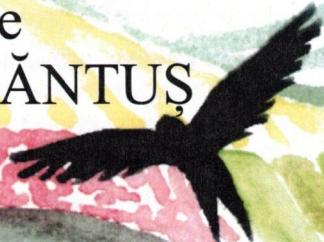

ŞTEFAN LAIU

Stihuri jucăuze

poezii pentru copii

Ilustrații de
NICOLETA TĂRĂNTUȘ

EDITURA StudiS 2017

Editura StudIS
adicenter@yahoo.com
www.adicenter.eu
Iași, Șos. Ștefan cel Mare, nr.5
Tel./Fax: 0232-217.754

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Stihuri jucăușe - Ediție tipărită 2017 - Iași : StudIS, 2017
ȘTEFAN LAIU, NICOLETA TĂRĂNTUŞ
ISBN 978-973-0-25755-7

Coordonatori:

Profesor Oana Filip
Profesor Daniela Cristea
Profesor Dan Tărdea
Profesor Karina Cojocariu

Coperta și ilustrațiile:

Nicoleta Tărantuș, elevă în clasa a XI-a

Text:

Ștefan Laiu, elev în clasa a VII-a

Proiect realizat de

Liceul „VASILE CONTA“ din Tîrgu Neamț

Pre-press, tipar digital și finisare
SC ADI CENTER SRL
Șos. Ștefan cel Mare, nr. 5
Tel: 0232.217.754
www.adicenter.eu

Copyright © 2017
Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate autorilor

UN ALT FEL DE PREFAȚĂ
sau
DOR DE STIH ȘI DOR DE COPILĂRIE

Întâlnirea Ființei cu Poezia mișcă cele mai neașteptate resorturi și generează trări dintre cele mai alese, configurând un nou modus vivendi, printr-un ocean întors spre Adevăr și spre esențele dintâi ale lumii. Poezia autentică, stare de grație ce traversează regnurile, lumile și chiar cuvântul, îl apropie de om de înalt, îl sustrage obișnuitului și îl încoronează cu nimbul veșniciei, măcar pentru o străfulgerare de gând și de cuvânt... poetic.

Doi copii frumoși și mintoși, talentați și cu drag de stihuire intru cuvânt, formă, culoare și lumină, Ștefan Laiu și Nicoleta Tărăntuș, au făcut o carte, una adevărată, după chipul și asemănarea lor: Ștefan s-a jucat cu sunetele, pe care le-a adunat în silabe și în cuvinte, apoi în versuri, iar Nicoleta le-a plăsmuit din lumină și întru lumină.

A potențat tonurile și a dirijat, din când în când, câte un fascicul de lumină și profesorul de limba și literatura română...

Așa s-a născut Stihuri jucăușe, carte de început a acestor aproape adolescenți, din crâmpieie de suflet, din cuvânt și din lumină!

Inedite și generatoare de vitalitate devin acordurile întâlnirii dintre Copil și Poezie, atunci când imaginea artistică, fie ea născută din cuvânt sau din formă, culoare și lumină, izvorăște din sinceritatea absolută a ființei, din devenirea nealterată a unor trăiri și gânduri.

O minunată întâmplare a ființei, înălțătoare și odihnitoare pentru ochiul avid de frumos, produce și întâlnirea cu cartea de față, în care spațiile, liniile, rimele, ritmurile și grafica aluzivă se îngemănează în chip fericit! Rostuiri poetice dintre cele mai sensibile, respirații lirice ale unui eu aflat la vîrsta copilăriei, dispus să își asume total aventura cunoașterii, stihuurile din această plachetă esențializează formal și ideatic revelarea stării pure, de început, a existenței umane. Cu o debordantă sinceritate, cu entuziasm și cu autenticitatea celui ce se hrănește din genuinul vîrstei, eul poetic cuprinde într-o îmbrățișare aproape expresionistă întregul univers al copilăriei. Și ne oferă nouă, celor aflați în „căutarea cuvântului ce exprimă adevărul”, o incursiune abisală, metasenzorială, personal imanentă în materia sufletului și în timpul trăirilor de altădată...

Cartea se deschide cu un discurs liric interogativ, care anunță nevoia de recunoaștere a sinelui poetic, de raportare la micro- și la macrouniversul existenței. Sub semnul șotiiilor, dar și al unei promisiuni strecute, printre mrejele lirismului obiectiv și subiectiv, prima poezie trimite la inocența copilăriei și fixează tematica întregului ciclu de poezii. În subsidiar, vocea unui Ștefan strengar, mezin, „rușinos ca o fată” își rostuieste drumul atent, își creează (sau ascunde?) premisele unei desprinderi de universul sigur, cunoscut, de trecere dinspre „fiul mamei cel frumos” spre omul sigur, stăpân pe propriul destin („i-a venit mintea la cap”), încărcat de rodul unei educații temeinice, al unei porniri atent îndrumate și al unor experiențe inițiatice reușite.

În orice caz, intenția încifrată în prima poezie transpare în toate celelalte versuri și oferă imaginea esenței lumii însăși, pentru că întoarce privirea lectorului spre copilărie.

Cu dimensionări spirituale ale icoanelor sfinte oricărui suflet, se dăruiesc dinspre interiorul copilului spre exteriorul asumat tot ca identitate poezii calde, precum Bubu, Pupa, bunica mea, Chipul mamei. Portretele celor dragi creionate liric cu meșteșug și rime clare, precum și ancorarea în preocupările specifice vîrstei fără de griji (Eu și colegii mei) oglindesc sensibilitate și iubire necondiționată, dar pot trăda nostalgia celui care înțelege că inima tuturor vîrstelor se poartă doar cu sine, în suflet, în Poezie și dincolo de Timp.

Homo ludens (La cireșe, Peștișorul auriu) și homo viator (Fuga, fuga...) conturează sinergii rodnice și aduc dar frumos, de gând curat și de simțire aleasă, radiografiind întreg tărâmul de basm al copilăriei.

Universul boabei și al fărâmei (Greierele și furnica, Cucul, Papion de catifea) permite întâlnirea cu Apolodor, dar și cu rafinamentul lirismului, cu metafore izbutite și atent căutate (papion de catufea zglobiu, pulberea de aur cu fâlfâit ușor, palat de mărgean), chiar cu alunecări spre sinestezii și promisiuni demne de urmărit.

Totuși, pentru a păstra vraja universului copilăriei neatinsă și pentru a o picta întru veșnicie, se așază câteva pasteluri (Armonie de culori, Plâns de toamnă, Iarna-n sat) care ne poartă din nou spre povestea dintâi, spre primordii, pe o faleză a speranței și a simțirii pure. Aici ilustrațiile vin să (hiper-)dimensioneze accentele lirice și să circumscrige voit cititorul unui tablou al naturii veșnice, nemărginite, cu fulgurații repetitive. Astfel, se hrănește receptorul liric (dacă nu cumva și autorul/autorii) cu substanță pastelată și cu ambitusul temporal larg al anotimpurilor copilăriei și al tuturor vârstelor omului.

În doze lirice scurte, fără să răpească, ci dimpotrivă, oferind din plin autenticitate, vibrație, această incursiune aparent descriptivă în prima vârstă a omului devine un rechizitoriu asupra condiției umane, dar și o promisiune a unui timp-spațiu în care te poți întoarce oricând. Aici, printre stihuri și desene, te încarci de speranță, îți ostioiești sufletul sufocat de materie și de timp, actualizezi icoanele părinților și ale bunicilor, retrăiești jocurile de odinioară, te redescoperi aruncat într-un univers parallel, te oglindești în versurile-anotimpuri ale sufletului pur.

Cea mai adâncă și mai sensibilă dintre rostirile sufletului se arată poezia, aşa cum demonstrează cu asupra de măsură și versurile adunate aici. Comunicând nevoie fundamentală a omului de a se sustrage secularizării prin încremenirea în copilărie, versurile și ilustrațiile din carte de față deschid drumul frumos al unui eu poetic în creștere, pentru care sinceritatea, sensibilitatea, talentul, tehnica devin mijloace sigure ale unui eşafodaj liric de luat în seamă. Rostirea întru frumos scrisă cu colțul inimii și al minții, deopotrivă, ne aduce prilej de bucurie, speranță și înălțare întru spirit pentru toți cei care cred în Logos și în... Copilărie!

Prof. dr. Gheorghe BRÂNZEI

Eu și colegii mei

Cine e Ștefan?

Mezinul casei, un strengar,
Ştefan Laiu, chiar el este...
În lumea lui se crede star,
Însă nu-i decât poveste.

I se spune și Bălaiu'
De la părul albicios,
Tot una-i cu Ștefan Laiu,
Fiul mamei cel frumos...

Asta o fi fost odată,
I-a venit mintea la cap.
E rușinos ca o fată
Și de șotii s-a lăsat.

Iată că a mai trecut un an,
M-am simțit în largul meu.
A fost ca în Stan și Bran,
Iar actor am fost tot eu.

M-am simțit băgat în seamă
Și un pic prea năzdrăvan,
Toți aveau cu mine treabă,
Toți întrebau de Ștefan.

Și la școală și acasă...
Și la fotbal, tot Ștefan.
Era căutat c-o pasă...
Tot mereu în primul plan.

Dar să vă mai spun ceva:
Că eu vă cunosc mai bine,
Toți v-ați simțit ... cineva.
Toți v-ați simțit ca mine.

Ce e drept totuși e drept,
Cartea merge ca pe roate...
Mai avem câte-un defect,
Așa, ca s'avem de toate!

Bubu

Nu e rău, dar ne mai ceartă.
Și îmbâtrânește greu.
Greșim toți, dar el ne iartă.
El este bunicul meu.

Și la volei-i eficace,
Iar la ping-pong, ce să spun?
Dar și fotbalul îi place,
La toate el este bun.

A fost elev eminent
Și-acum m-ajută pe mine,
Fiindcă are mult talent
Toate celea îi ies bine.

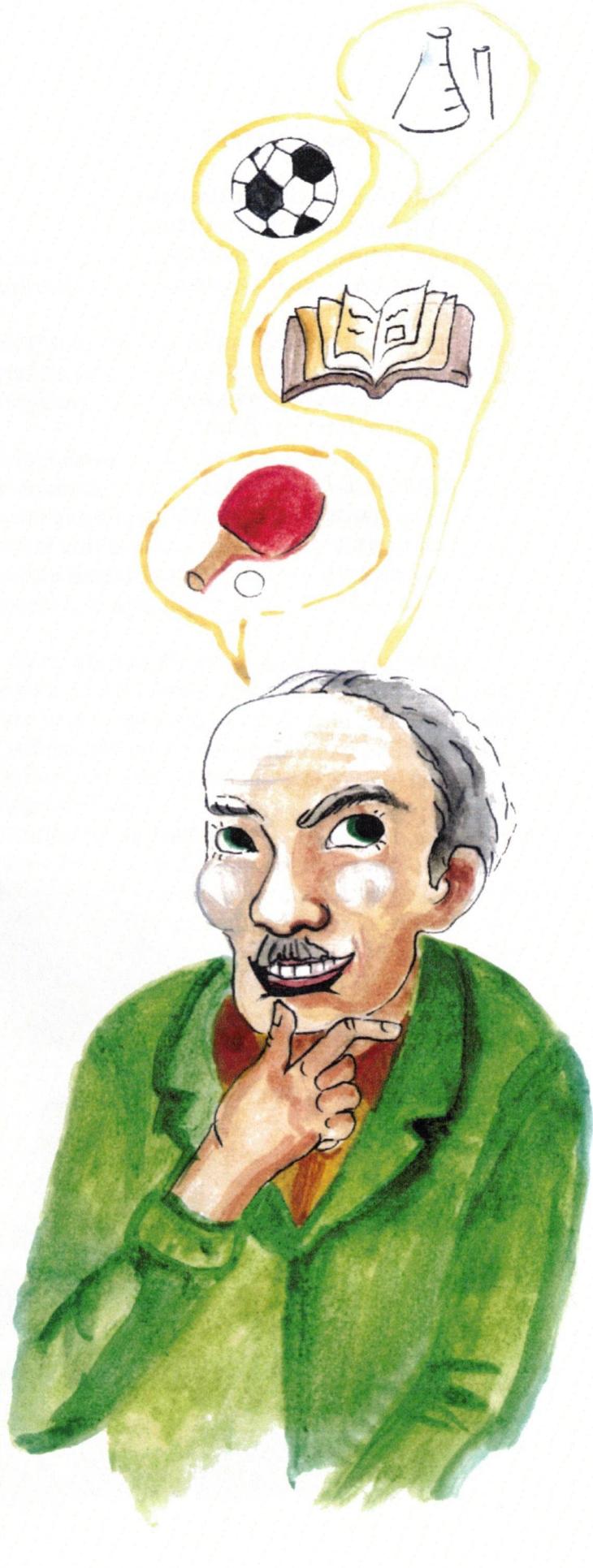
Greu la fizică, la mate,
Ecuații, vreo problemă...
Numai el știe de toate,
Rezolvă orice dilemă.

Ne îndeamnă să știm carte
Pentru el nu e "nu pot"...
Și ne ajută la toate,
Ne-antrenează și la sport.

Nu-i supărăios defel,
E vesel și face glume,
Cred că dacă n-ar fi el
Ar fi mai urât pe lume.

Răspuns:
Așteptăm cu nerăbdare
Să putem spune la toți,
Să strigăm în gura mare:
- Avem cei mai buni nepoți!

Îi cer lui Bubu tableta
Să mai aflu și eu vești
Însă el pune caseta
Și-ți răspunde sec: „Tu ești!“

Pupa e bunica mea

Pe Pupa am supărat.
Recunosc, dar n-am vrut, zău!
Sper însă că m-a iertat,
Și acum îmi pare rău.

Toată ziua ne ajută,
Mereu ne face mâncare.
Ani, eu i-aș mai da o sută,
Să am timp să-mi cer iertare.

Cred că n-am conștientizat
Când eram un ghemotoc,
Dar de-acuma am jurat...
N-o s-o mai supăr deloc.

Chipul mamei

Chipul sfânt al mamei mele
Este unic pe pământ.
Să calc strâmb sau să fac rele?
Niciodată, nici în gând.

Nu știu însă ce fac eu,
Vrând să fie numai bine,
Relele tot curg mereu,
De la Theo, de la mine.

-Nu mă supăr când mă cerți,
Știu că viața este grea.
Tu ești bună și mă ierți,
Te iubesc, mămica mea!

Iubirea mea e nesfărșită...
Niciodată nu aș vrea
Să simtă că nu-i iubită...
-Te iubesc, mămica mea!

Fuga, fuga...

De ce oare să mai stau ?
Plec, valiza o să-mi iau
Și mă duc pe jos ușor
La frații mei din Labrador.

Și plecă Apolodor
Iar pe drum voioas-apare
O făptură mititică
Și vorbește spre corist.

-Hei, salut, sunt o furnică
Un'te duci aşa de trist
-Mă îndrept spre frații mei
Dacă nu-i găsesc-prăpăd!
Că tare mi-e dor de ei
Foarte mult aş vrea să-i văd.

-Vreau să te-nsoțesc și eu
Chiar de-oi fi neînsemnată
Ne rugăm la Dumnezeu
Dar, hai să plecăm odată.

Și plecară prin pădure
Și se odihneau puțin
Mai mâncau și fragi sau mure
Și la drum hai să pornim.

Se-ntâlnesc c-un crocodil.
Erau în Egipt, la Nil
Și mergeau spre Faraon
Să-l dea jos de pe tron.

Aşa devenise Apolodor
Marele conducător
Peste munți și oceane.
Peste oameni și animale.

La drum iarăși ei plecară
Și ajung și prin Sahara
Și se odihniră iară
Căci acolo e doar vară.

Un scorpion întâlnesc,
Îl iau ca amicul lor.
Și la drum cu el pornesc
Spre frații lui Apolodor.

Și-ajungând în Labrador,
Un oraș pe un ghețar
-Dar eu vreau în Labrador,
Spuse trist Apolodor.

Și mai merg încă opt zile
-Uite un indicator!
Și pe el chiar mare scrie
Bun venit în Labrador!

Greierele și furnica

Pe la începutul verii
Cântece se auzeau.
Din zori până-n pragul serii
Greierii mereu cântau.

Greierul ieșe la soare
Cântând cu mare talent.
E vesel, nevoie mare,
Dar la note e atent.

Furnica duce-n spinare
Hrana către mușuroi.
Și din mers pune o-ntrebare:
-De ce ești aşa vioi?

Nu părea prea încântată,
La câtă treabă avea...
Dar balada minunată
O mai asculta și ea.

Și-l mustră pe lăutar
-Vine iarna, îți spun, zău,
Pune ceva în hambar
Ca să nu îți pară rău!

Greierașul o certă:
-De ce ești aşa mereu?
Mai bine-ai aplauda
Marele talent al meu.

-Știi că vine iarna grea...
Și ce greu e fără pită,
Să nu ceri, că nu-ți voi da,
Nu mă las iar păcălită.

Aaa! Știi de unde citezi,
Ai tupeu fără pereche!
Măi, fetițo, cin' te crezi?
Fabula asta e veche.
Nici copiii n-o mai cred...

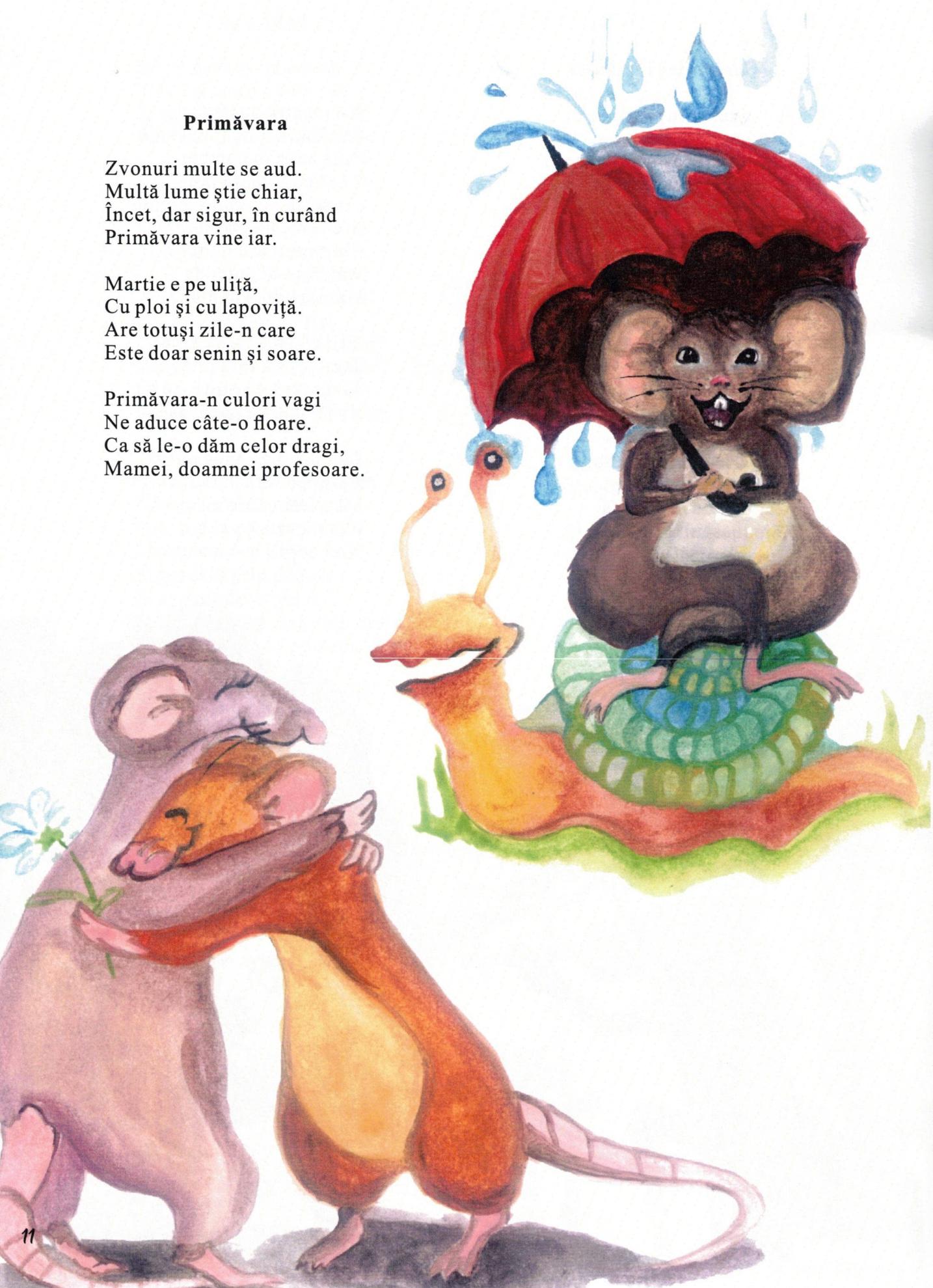

Primăvara

Zvonuri multe se aud.
Multă lume știe chiar,
Încet, dar sigur, în curând
Primăvara vine iar.

Martie e pe uliță,
Cu ploi și cu lapoviță.
Are totuși zile-n care
Este doar senin și soare.

Primăvara-n culori vagi
Ne aduce câte-o floare.
Ca să le-o dăm celor dragi,
Mamei, doamnei profesoare.

Peștișorul auriu

Nu e câine, nici țânțar,
Nu-i poveste... Este viu!
Dumnezeu mi-a dat un dar -
Peștișorul auriu.

Are hrană și de toate,
Și-l privesc mereu cum crește,
Ar vrea și în libertate...
Dar nu pleacă, mă iubește.

La cireșe

Vara, pe la Moși fiind,
Acasă nu e de stat.
Și-atunci încep să colind,
Satu-n lung și câmpu-n lat.

Treceam însă mai ales
Pe la tușa Mărioara,
Care avea un cireș
Ce se cocea primul vara.

Avea niște cireșele...
Cu ochiul parcă-mi făceau...
Când bătea soarele-n ele
-Vino-ncoa! Parcă-mi ziceau.

Mă gândeam în sinea mea
<<Să mă duc să cer vreo două?>>
Dar mătușa e cam rea,
Îmi dădea la fund vreo nouă!

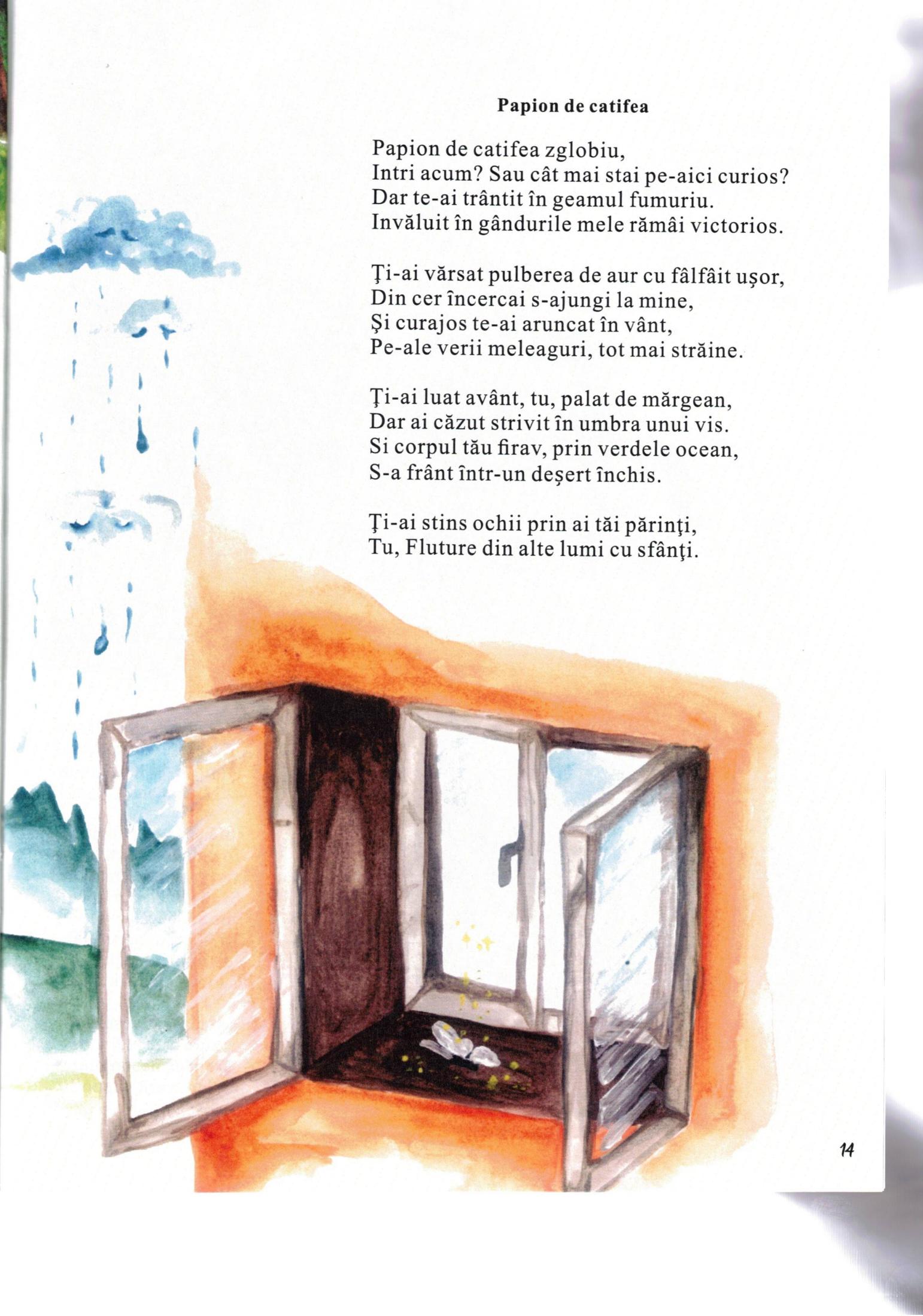
Moș Vasile, toți din sat
Spun că-i un zgârie-brânză,
A tunat și-a adunat.
De la el nu prinzi osânză.

-Aşa că-mi pun pofta-n cui...
Cam aşa mai zicem noi,
Dar de cuvânt mă ținui
De joi până mai apoi.

Fără să cer nimănui,
Nu știu cum, dar m-am trezit
În cireșul omului
Culegând „fructul oprit”.

Să vezi cum cărăbăneam
Și în sân, dar și la boft.
Crude, coapte, cum găseam
N-aveam timp de niciun moft.

Morală: Dulci sunt cireșele,
dar mi-au lăsat un gust amar.

Papion de catifea

Papion de catifea zglobiu,
Intri acum? Sau cât mai stai pe-aici curios?
Dar te-ai trântit în geamul fumuriu.
Invăluit în gândurile mele rămâi victorios.

Ți-ai vărsat pulberea de aur cu fâlfâit ușor,
Din cer încercai s-ajungi la mine,
Și curajos te-ai aruncat în vânt,
Pe-ale verii meleaguri, tot mai străine.

Ți-ai luat avânt, tu, palat de mărgean,
Dar ai căzut strivit în umbra unui vis.
Si corpul tău firav, prin verdele ocean,
S-a frânt într-un deșert inchis.

Ți-ai stins ochii prin ai tăi părinti,
Tu, Fluture din alte lumi cu sfânti.

Cucul

A venit toamna, copii!
Strugurii mustesc în vii,
Iar păsările călătoare
Se duc toate-n țări cu soare.

Multe păsări au plecat,
Numai cucul a rămas.
Amărât și încruntat,
Să ne-ngâne cu-al său glas.

Stă și cântă liniștit
În poiana cea cu tei,
Trist și singur, părăsit.
Și se uită la doi miei
Cum se joacă amândoi
Prin iarba înrourată
Cu un sprinten pițigoi
Care va pleca îndată.

Asta l-a înveselit,
Acum este mai vioi
Și strigă necontenit
- Vino, vară, înapoi!

Nu mai e ca astă-vară...
Peste plaiuri cade bruma.
Înspre dimineață iară
Peste tot domnește luna.

Parcă s-ar juca cu mine,
Jocul ei m-a fascinat.
N-am băgat de seamă bine
Când jocul s-a terminat.

Seara vine-ncet

Seara vine-ncet, tiptil,
Stelele povești ne spun,
Ne culcăm să adormim...
Noaptea ne e sfetnic bun.

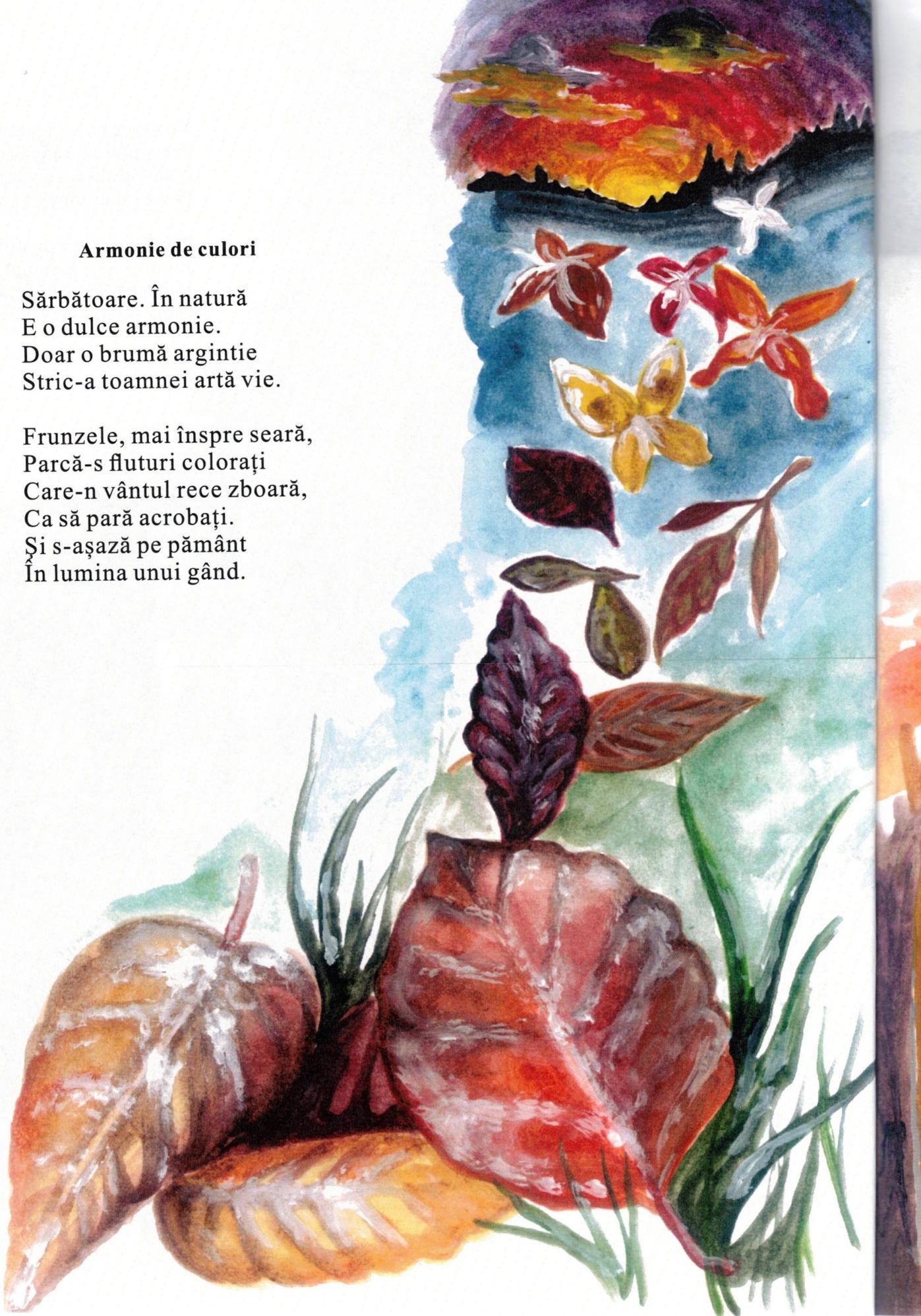
Iară luna de după munte
Se ridică maiestoasă,
Întunericul să-nfrunte...
Nici pe mine nu mă lasă.

Tot apare și s-ascunde.
Și pe cer e ca un duh,
Eu o strig, dar nu-mi răspunde.
Și se pierde în văzduh.

Armonie de culori

Sărbătoare. În natură
E o dulce armonie.
Doar o brumă argintie
Stric-a toamnei artă vie.

Frunzele, mai înspre seară,
Parcă-s fluturi colorați
Care-n vântul rece zboară,
Ca să pară acrobați.
Și s-așază pe pământ
În lumina unui gând.

Plâns de toamnă

Glas de Tânăr codru, palid și aprins,
Foșnește câte-o clipă și tresare...

Triste păsări își fac nesfârșitul joc,
Se duc în calde depărtări de vară,
În nori se-aruncă spre apus de foc.

Tristului codru plânsul îi răsună,
Vremi de soare au trecut,
Și plecat-au în trăsură
Cu șoapte atinse neîntrerupt.

Iarna-n sat

Este iarnă aici în sat.
Peste tot s-a aşezat
Neaua albă și pufoasă.
Și-n calești pline de gheață
A venit iarna geroasă.

Peste tot e alb, să știi,
Și sătenii stau să vadă
Cum se joacă între ei
O mulțime de copii
Făcând oameni de zăpadă.

Copacul gol, soldat din față,
Nemișcat și neclintit,
Parc-a mai trecut o viață
Și e trist, a-mbătrânit.
Din casăiese hai-hui
Fumul cald și amăruie.
Și la soba ce-ncălzește
Omul stă și povestește.

Acum totul a pierit
Și la noi și-n toată țara.
Iarna, să nu ai sfârșit!
Să nu vină primăvara!

Nesfârșit de zăpadă

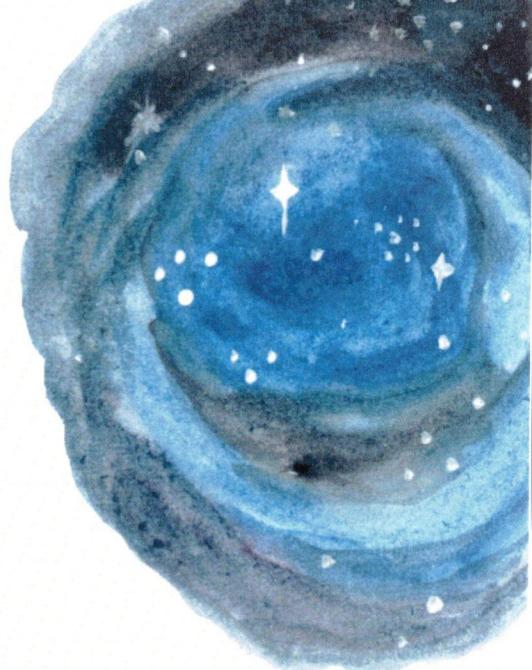

În sfârșit se arată-n zare
Prefrumoasa zână albă
Care pune pe cărare
Înc-o salbă și o salbă.

Copiii cu multe sănii,
Cu schiuri și cu patine,
Prin zăpadă fac mătănii
Dau cu bulgării în tine.

Iar într-o anume seară,
La căldură ei așteaptă
Să intre un moș pe-o scară,
Daruri multe să împartă.

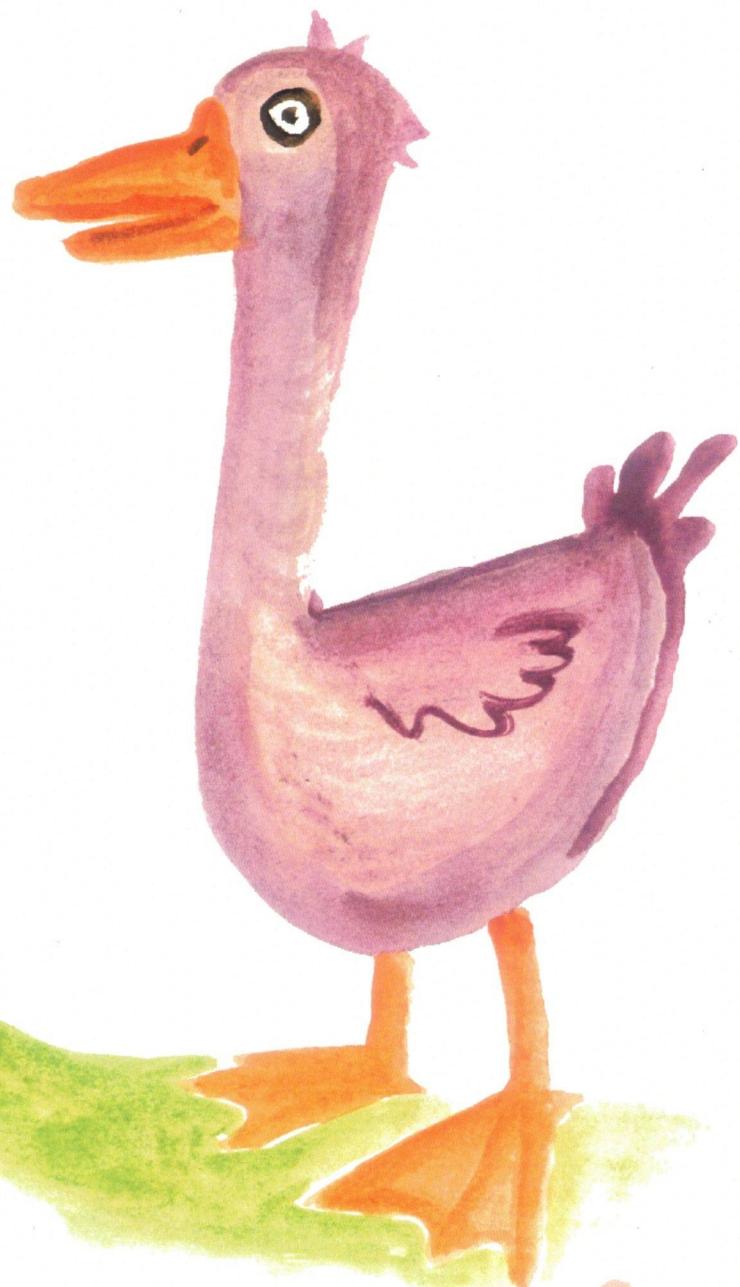
Bradul e împodobit
De nu știi ce să mai crezi.
Vine moșul cel grăbit
Cu cadouri, ai să vezi!

Cuprins

Pag. 4,5.....	Cuvânt înainte
Pag. 6.....	Ăsta e Ștefan
Pag. 6.....	Eu și colegii
Pag. 7.....	Bubu
Pag. 8.....	Pupa e bunica mea
Pag. 8.....	Chipul mamei
Pag. 9.....	Fuga, fuga...
Pag.10.....	Greierele și furnica
Pag 11.....	Primăvara
Pag.12.....	Peștișorul auriu
Pag.13.....	La cireșe
Pag.14.....	Papion de catifea
Pag.15.....	Cucul
Pag.16.....	Seara vine-ncet
Pag.17.....	Armonie de culori
Pag.18.....	Plâns de toamnă
Pag.19.....	Iarna pe aici
Pag. 20.....	Nesfârșit de zăpadă

9 789730 257557

ISBN 978-973-0-25755-7

